

Kinh A Di Đà

**Hán dịch: nhà Dao Trần, Ngài Tam Tạng Pháp Sư
Cưu Ma La Thập dịch Việt dịch: Hòa Thượng
Thích Trí Tịnh, Sài Gòn, Việt Nam**

Chào mừng các bạn đón đọc đầu sách từ dự án sách cho thiết bị di động

Nguồn: <http://vnthuquan.net>

Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Mục lục

[Kinh A Di Đà](#)

**Hán dịch: nhà Dao Trần, Ngài Tam Tạng Pháp Sư Cưu Ma La
Thập dịch**

Việt dịch: Hòa Thượng Thích Trí Tịnh, Sài Gòn, Việt Nam

Kinh A Di Đà

Kỳ Viên đại hội

Ta nghe như vậy. Một thuở nọ đức Phật ở nơi vườn Kỳ Thọ, cấp Cô Độc, nước Xá Vệ, cùng với một nghìn hai trăm năm mươi vị đại Tỳ Kheo câu hội, đều là bậc A La Hán mọi người đều quen biết, như là: Trưởng lão Xá Lợi Phất, đại Mục Kiền Liên, đại Ca Diếp, Ma Ha ca Chiên Diên, Ma Ha Câu Hy La, Ly Bà Đa, Châu Lợi Bàn Đà Già, Nan Đà, A Nan Đà, La Hầu La, Kiều Phạm Ba Đề, Tân Đầu Lư Phả La Đa, Ca Lưu Đà Di, Ma Ha Kiếp Tân Na, Bạc Câu La, A Nâu Lâu Đà, những vị đại đệ tử như thế. Và hàng đại Bồ Tát, Văn Thù Sư Lợi Pháp Vương Tử, A Dật Đa Bồ Tát, Càn Đà Ha Đề Bồ Tát, Thường Tinh Tấn Bồ Tát, v.v... cùng với các vị đại Bồ Tát như thế và với vô lượng chư thiên như ông Thích Đề Hoàn Nhơn, v.v... đại chúng cùng đến dự hội.

Y báo, Chánh báo

Bấy giờ đức Phật bảo ngài trưởng lão Xá Lợi Phất rằng: "Từ đây qua phương Tây quá mười muôn ức cõi Phật, có thế giới tên là Cực Lạc, trong thế giới đó có đức Phật hiệu là A Di Đà hiện nay đang nói pháp."

Y báo trang nghiêm

"Xá Lợi Phất! Cõi đời vì sao tên là Cực Lạc? Vì chúng sanh trong cõi đó không có bị những sự khổ, chỉ hưởng những điều vui, nên nước đó tên là Cực Lạc.

Xá Lợi Phất! Lại trong cõi Cực Lạc có bảy tầng bao lớn, bảy tầng mảnh lưới, bảy tầng hàng cây, đều bằng bốn chất báu bao bọc giáp vòng, vì thế nên nước đó tên là Cực Lạc.

Xá Lợi Phất! Lại trong cõi Cực Lạc có ao bằng bảy chất báu, trong ao đầy đầy nước đủ tám công đức, đáy ao thuần dùng cát vàng trải làm đất. Vàng

bạc lưu ly, pha lê hiệp thành những thềm, đường ở bốn bên ao; trên thềm đường có lầu gác cũng đều nghiêm sức bằng vàng, bạc, lưu ly, pha lê, xa cừ, xích châu, mã não.

Trong ao có hoa sen lớn như bánh xe: hoa sắc xanh thời ánh sáng xanh, sắc vàng thời ánh sáng vàng, sắc đỏ thời ánh sáng đỏ, sắc trắng thời ánh sáng trắng, màu nhiệm thơm tho trong sạch.

Xá Lợi Phất! Cõi nước Cực Lạc thành tựu công đức trang nghiêm dường ấy.

Xá Lợi Phất! Lại trong cõi nước của đức Phật đó, thường trỗi nhạc trời, đất bằng vòm rỗng, ngày đêm sáu thời rưới hoa trời mạn đà la. Chúng sanh trong cõi đó thường vào lúc sáng sớm, đều lấy dây hoa đựng những hoa tốt đem cúng dường mười muôn ức đức Phật ở phương khác, đến giờ ăn liền trở về bốn quốc ăn cơm xong đi kinh hành.

Xá Lợi Phất! Cõi nước Cực Lạc thành tựu công đức trang nghiêm dường ấy. Lại nữa, Xá Lợi Phất! Cõi đó thường có những giống chim màu sắc xinh đẹp lạ thường, nào chim bạch hạc, khổng tước, anh vũ, xá lợi, ca lăng tần già, cộng mạng; những giống chim đó ngày đêm sáu thời kêu tiếng hòa nhã.

Tiếng chim đó diễn nói những pháp như ngũ căn, ngũ lực, thất bồ đề phần, bát thánh đạo phần, v.v... Chúng sanh trong cõi đó nghe tiếng chim xong thấy đều niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng!

Xá Lợi Phất! Ông chớ cho rằng những giống chim đó thiệt là do tôi báo sanh ra. Vì sao? Vì cõi của đức Phật đó không có ba đường dữ.

Xá Lợi Phất! Cõi của đức Phật đó tên đường dữ còn không có huống gì lại có sự thật. Những giống chim đó là do đức Phật A Di Đà muốn làm cho tiếng pháp được tuyên lưu mà biến hóa làm ra đấy thôi.

Xá Lợi Phất! Trong cõi nước của đức Phật đó, gió nhẹ thổi động các hàng cây báu và động màn lưới báu, làm vang ra tiếng vi diệu, thí như trăm nghìn thứ nhạc đồng một lúc hòa chung. Người nào nghe tiếng đó tự nhiên đều sanh lòng niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng.

Xá Lợi Phất! Cõi nước của đức Phật đó thành tựu công đức trang nghiêm dường ấy."

Chánh báo vô lượng thù thắng

"Xá Lợi Phất! Nơi ý ông nghĩ sao? Đức Phật đó vì sao hiệu là A Di Đà?

Xá Lợi Phất! Đức Phật đó, hào quang sáng chói vô lượng, soi suốt các cõi nước trong mười phương không bị chướng ngại vì thế nên hiệu là A Di Đà.

Xá Lợi Phất! Đức Phật đó và nhân dân của ngài sống lâu vô lượng vô biên a tăng kỳ kiếp, nên hiệu là A Di Đà.

Xá Lợi Phất! Đức Phật A Di Đà thành Phật nhân nãi đến nay, đã được mười kiếp.

Xá Lợi Phất! Lại đức Phật đó có vô lượng vô biên Thanh Văn đệ tử đều là bậc A La Hán, chẳng phải tính đếm mà có thể biết được, hàng Bồ Tát chúng cũng đông như thế.

Xá Lợi Phất! Cõi nước của đức Phật đó thành tựu công đức trang nghiêm dường ấy.

Xá Lợi Phất! Lại trong cõi Cực Lạc, những chúng sanh vãng sanh vào đó đều là bậc bất thối chuyển.

Trong đó có rất nhiều vị bậc nhất sanh bổ xứ, số đó rất đông, chẳng phải tính đếm mà biết được, chỉ có thể dùng số vô lượng vô biên a tăng kỳ để nói thôi.

Xá Lợi Phất! Chúng sanh vào nghe những điều trên đây, nên phải phát nguyện cầu sanh về nước đó. Vì sao? Vì đặng cùng với các bậc thượng thiện như thế câu hội một chỗ."

Nhơn sanh vãng lai

"Xá Lợi Phất! Chẳng có thể dùng chút ít thiên căn phước đức nhưn duyên mà được sanh về cõi đó.

Xá Lợi Phất! Nếu có thiện nam tử, thiện nữ nhân nào nghe nói đức Phật A Di Đà, rồi chấp trì danh hiệu của đức Phật đó, hoặc trong một ngày, hoặc hai ngày, hoặc ba ngày, hoặc bốn ngày, hoặc năm ngày, hoặc sáu ngày, hoặc bảy ngày, một lòng không tạp loạn. Thời người đó đến lúc lâm chung đức Phật A Di Đà cùng hàng thánh chúng chiện thân ở trước người đó. Người đó lúc chết tâm thần không điên đảo, liền được vãng sanh về cõi nước Cực

Lạc của đức Phật A Di Đà.

Xá Lợi Phất! Ta thấy có sự lợi ích nên nói những lời như thế.

Nếu có chúng sinh nào, nghe những lời trên đó, nên phải phát nguyện sanh về cõi nước Cực Lạc."

Sáu phương Phật đồng khuyên tin

"Xá Lợi Phất! Như ta hôm nay ngợi khen công đức lợi ích chẳng thể nghĩ bàn của đức Phật A Di Đà, phương Đông cũng có đức A Súc Bệ Phật, Tu Di Tướng Phật, Đại Tu Di Phật, Tu Di Quang Phật, Diệu Âm Phật. Hằng hà sa số những đức Phật như thế đều ở tại nước mình, hiện ra tướng lưỡi rộng dài trùm khắp cõi tam thiên đại thiên mà nói lời thành thật rằng: "Chúng sanh các người phải nên tin kính: xưng tán bất khả tư nghị công đức nhất thiết chư Phật sở hộ niệm này."

Xá Lợi Phất! Thế giới phương Nam, có đức Phật Nguyệt Đăng Phật, Danh Văn Quang Phật, Đại Diệm Kiên Phật, Tu Di Đăng Phật, Vô Lượng Tinh Tấn Phật, v.v... Hằng hà sa số những đức Phật như thế, đều tại nước mình, hiện ra tướng lưỡi rộng dài trùm khắp cõi tam thiên đại thiên mà nói lời thành thật rằng: "Chúng sanh các người phải nên tinh kính: xưng tán bất khả tư nghị công đức nhất thiết chư Phật sở hộ niệm này."

Xá Lợi Phất! Thế giới phương Tây, có đức Vô Lượng Thọ Phật, Vô Lượng Tướng Phật, Vô Lượng Trang Phật, Đại Quang Phật, Đại Minh Phật, Bửu Tướng Phật, Tịnh Quang Phật, v.v.. Hằng hà sa số những đức Phật như thế, đều tại nước mình, hiện ra tướng lưỡi rộng dài trùm khắp cõi tam thiên đại thiên mà nói lời thành thật rằng: "Chúng sanh các người phải nên tin kính: Xưng tán bất khả tư nghị công đức nhất thiết chư Phật sở hộ niệm này."

Xá Lợi Phất! Thế giới phương Bắc, có đức Diệm Kiên Phật, Tối Thắng Âm Phật, Nan Trử Phật, Nhật Sanh Phật, Vô Lượng Minh Phật, v.v... Hằng hà sa số những đức Phật như thế, đều tại nước mình, hiện ra tướng lưỡi rộng dài trùm khắp cõi tam thiên đại thiên mà nói lời thành thật rằng: "Chúng sanh các người phải nên tinh kính: xưng tán bất khả tư nghị công đức nhất thiết chư Phật sở hộ niệm này."

Xá Lợi Phất! Thế giới phương dưới, có đức Sư Tử Phật, Danh Văn Phật,

Danh Quang Phật, Đạt Ma Phật, Phát Tràng Phật, Trì Pháp Phật, v.v... Hằng hà sa số những đức Phật như thế, đều tại nước mình, hiện ra tướng lưỡi rộng dài trùm khắp cõi tam thiên đại thiên mà nói lời thành thật rằng: "Chúng sanh các người phải nên tin kính: xưng tán bất khả tư nghị công đức nhất thiết chư Phật sở hộ niệm này."

Xá Lợi Phất! Thế giới phương trên, có đức Phạm Âm Phật, Tú Xương Phật, Hương Thượng Phật, Hương Quang Phật, Đại Diệm Kiên Phật, Táp Sắc Bửu Hoa Nghiêm Thân Phật, Ta La Thọ Vương Phật, Bửu Hoa Đức Phật, Kiến Nhất Thiết Nghĩa Phật, Như Tu Di Sơn Phật, v.v... Hằng hà sa số những đức Phật như thế, đều tại nước mình, hiện ra tướng lưỡi rộng dài trùm khắp cõi tam thiên đại thiên mà nói lời thành thật rằng: "Chúng sanh các người phải nên tin kính: xưng tán bất khả tư nghị công đức nhất thiết chư Phật sở hộ niệm này."

Xá Lợi Phất! Nơi ý của ông nghĩ thế nào, vì sao tên là kinh Nhất Thiết Chư Phật Sở Hộ Niệm?

Xá Lợi Phất! Vì nếu có thiện nam tử, thiện nữ nhân nào nghe kinh này mà thọ trì đó, và nghe danh hiệu của đức Phật, thời những thiện nam tử cùng thiện nữ nhân ấy đều được tất cả các đức Phật hộ niệm, đều được không thối chuyển nơi đạo vô thượng chánh đẳng chánh giác.

Xá Lợi Phất! Cho nên các ông đều phải tin nhận lời của ta và của các đức Phật nói.

Xá Lợi Phất! Nếu có người đã phát nguyện, hiện nay phát nguyện, sẽ phát nguyện muốn sanh về cõi nước của đức Phật A Di Đà, thời những người ấy đều đặn không thối chuyển nơi đạo vô thượng chánh đẳng chánh giác; nơi cõi nước kia, hoặc đã sanh về rồi, hoặc hiện nay sanh về, hoặc sẽ sanh về.

Xá Lợi Phất! Cho nên các thiện nam tử thiện nữ nhân nếu người nào có lòng tin thời phải nên phát nguyện sanh về cõi nước kia."

Thuyết kinh rất khó

"Xá Lợi Phất! Như ta hôm nay ngợi khen công đức chẳng thể nghĩ bàn của các đức Phật, các đức Phật đó cũng ngợi khen công đức chẳng thể nghĩ bàn của ta mà nói lời này: "Đức Thích Ca Mâu Ni Phật hay làm được việc rất

khó khăn hy hữu, có thể ở trong cõi Ta Bà đời ác năm món trước: kiếp trước, kiến trước, phiền não trước, chúng sanh trước, mạng trước trung, mà ngài chứng được ngôi vô thuợg chánh đẳng chánh giác. Ngài vì các chúng sanh nói kinh pháp mà tất cả thế gian khó tin này." Xá Lợi Phất! Phải biết rằng ta ở trong đời ác ngũ trước thực hành việc khó này đặng thành bậc Vô Thượng Chánh Giác và vì tất cả thế gian nói kinh pháp khó tin này, đó là rất khó!"

Đức Phật nói kinh này rồi, ngài Xá Lợi Phất cùng các vị tỳ kheo, tất cả trong đời: trời, người, a tu la, v.v... nghe lời của đức Phật dạy, đều vui mừng tin nhận đánh lễ mà lui ra. Phật nói kinh A Di Đà.

* * *

Thích nghĩa

1. Trong kinh này, đức Phật Thích Ca Mâu Ni thuật nói chánh báo và y báo thù thắng trang nghiêm của đức Phật A Di Đà Phật.

2. Triều Tần (Tàu), Diệu Hưng chiếm một phần đất xưng vương, quốc hiệu là Tần nên gọi là Diệu Tần. Bậc thông hiểu tam tạng kinh, luật và luận, có thể giảng nói để dạy mọi người nên gọi là Tam Tạng Pháp Sư. Ngài Cưu Ma La Thập, người xứ Thiên Trúc, qua Tàu làm một nhà dịch kinh chữ Phạn ra chữ Tàu có danh tiếng nhất.

3. Ông Cấp Cô Độc trưởng giả mua khu vườn của ông Kỳ Đà Thái tử, con vua Ba Tư Nặc, nước Xá Vệ. Thái tử cúng luôn rừng cây trong đó, rồi hai người chung sức nhau dựng tịnh xá để thỉnh Phật cùng chúng hội về ở. Do đó nên hiệp cả hai tên của hai người để đặt tên chốn ấy mà gọi là Kỳ Thọ Cấp Cô Độc Viên vậy. Đệ tử của đức Phật rất đông, không phải chỉ có 1,250 người, nhưng vì 1,250 vị đại A La Hán này là những vị được Phật độ trước và theo hầu cận bên Phật luôn, nên trong kinh thường ước lược nói số đó.

4. A Dật Đa là tên của đức Di Lặc Bồ Tát. Càn Đà Ha Đề Bồ Tát là ngài

Bất Hữu Tức Bồ Tát. Thích Đề Hoàn Nhân là tên của Đế Thích, vua cõi trời Đao Lợi.

5. Y báo là chỗ nương ở, nhà cửa, ao rừng, v.v... gọi chung là cõi nước, trong đây y báo là nước Cực Lạc. Chánh báo là quả báo chánh thể, tức là loài người, trời, chim thú, v.v... trong đây chánh báo là đức Phật A Di Đà cùng Bồ Tát, Thanh Văn, v.v...

6. Cõi nước ta đang ở đây gọi là Ta Bà có không biết bao nhiêu điều khổ lụy, nào tam khổ, bát khổ. Trái lại, bên cõi Cực Lạc chỉ thuần có những điều vui sướng, nào tam lạc, bát lạc.

Khổ ở cõi Ta Bà. Tam khổ:

a. Khổ khổ: mang thân sắc người nặng nề, nhơ uế, sống nay chết mai này đã khổ lắm rồi, mà trên cái khổ đó lại còn chồng thêm không biết bao nhiêu là sự khổ khác nữa, như già, bệnh, đói khát, nóng rét, v.v...

b. Hoại khổ: vô thường biến đổi, thân mạng như chỉ mảnh, tang thương xây chuyển, như sương đầu cỏ.

c. Hành khổ: trong mỗi niệm, tâm tưởng, biến chuyển luôn không ngừng.

Bát khổ:

a. Sanh khổ: ở thai bào tối tăm nhơ uế, lọt lòng khổ trăm bề.

b. Lão khổ: lụm cụm già nua, mắt mờ tai điếc, trí lãng, lưng mỏi, gối chùn, mặt nhăn đầu bạc.

c. Bệnh khổ: đau rên bứt rứt, nhức nhối xót xa, ngồi nằm không yên, đi đứng không được.

d. Tử khổ: ngộp mệt, lộn tròng, méo miệng, chuyển xương, gân rút.

e. Cầu bất đắc khổ: lợi danh không toại, muốn phước trở mang họa, cầu thọ mà yếu vong.

f. Ái biệt ly khổ: cốt nhục phân tán, sanh biệt tử ly.

g. Oán tăng tội khổ: oan gia đối đầu, cừ thù gặp gỡ.

h. Ngũ ấm xí thành khổ: thân tâm dời đổi biến diệt, phút phút chẳng dừng, như ngọn lửa phừng phừng không khác.

Vui ở Cực Lạc. Tam lạc:

a. Lạc trung lạc: thân cùng độ đều thù thắng, thân nhẹ, cõi xinh, ấm no, khương kiện...

b. Bất biến hoại lạc: thân mạng trường tồn, cõi nước không thiêu diệt...

c. Bất động trí lạc: định huệ dung thông, chánh tri bất động...

Bát lạc:

a. Sanh lạc: thác chất liên hoa, thanh tịnh hóa sanh.

b. Vô lão lạc: mãi mãi trẻ trung, không già không yếu...

c. Vô bệnh lạc: hăng hăng khương kiện, không bệnh, không đau yếu...

d. Vô tử lạc: thọ mạng vô cùng, trường sanh bất diệt...

e. Toại nguyện lạc: tùy ý quả toại, y thực tự nhiên...

f. Vô ái biệt ly lạc: bạn lành hải chúng, thân cận không rời...

g. Vô oán tăng hội lạc: thuần là thượng thiện nhân, đồng tâm xướng ý...

h. Vô ngũ ấm thanh lạc: thân tâm thanh tịnh, thường trụ không dời..

Không đâu khổ bằng Ta Bà, không đâu vui bằng Cực Lạc, vì thế mọi người nên nhàm lìa chốn Ta Bà mà nguyện về chốn Cực Lạc.

7. Bốn báu: vàng, bạc, lưu ly, pha lê. Trong đây nói bốn báu mà chính là gồm bảy báu vàng, bạc, lưu ly, pha lê, xà cừ, xích châu, và mã não. Trong quán kinh nói: hoặc có thứ cây thuần bằng vàng, hoặc có thứ cây thuần bằng bạc, v.v... hoặc có thứ cây thân vàng lá bạc, nhánh lưu ly, v.v... Dầu bằng chất thất bửu chớ vẫn là cây sống, cũng như cây bên này bằng chất gỗ.

8. Trong đây nói đất là chỉ thuận theo tiếng này mà gọi thế, chớ chính thật cõi Cực Lạc thuần bằng chất vàng. Tuyệt không có thứ đất bùn cát sỏi. Tám công đức của nước trong ao bên Cực Lạc: trong sạch, nhẹ nhàng, mát mẻ, ngon ngọt, đượm thuần, êm đềm hòa hườn, uống vào hết đói khát, và bổ khỏe thân tâm.

9. Người nước Cực Lạc đều có thần túc thông, trong nháy mắt có thể đi trải qua vô lượng thế giới. Đi kinh hành là đi vòng quanh chậm rãi, vừa đi vừa suy ngẫm tưởng niệm những pháp lành. Phật, Pháp, và Tăng. Đi kinh hành có hai điều lợi ích: thâm nhiếp tâm tưởng vào chánh niệm, phục trừ tà

niệm loạn tướng, cùng biếng lười ngủ nghỉ, và điều hòa thân thể, huyết khí lưu thông, tiêu hóa dễ dàng.

10. Tinh, tấn, niệm, định, huệ. Người tu hành có năm đức này thời vững chắc trên đường đạo như cây có rễ nên gọi là ngũ căn (cội rễ). Nếu tất cả cảnh duyên không thể khuấy rối làm lay động được, thời năm đức trên gọi là ngũ lực (sức mạnh). Thất Bồ Đề Phần cũng gọi là thất giác chi (7 đức giác ngộ) là Trạch pháp, Niệm, Tinh tấn, Hỷ, Khinh an, Định, và Xả. Bát Thánh Đạo Phần là Chánh kiến, Chánh tư duy, Chánh ngữ, Chánh nghiệp, Chánh mạng, Chánh tinh tấn, Chánh niệm, và Chánh định. Trong cõi Ta Bà này, những loài chim nhiếp thuộc vào súc sanh đạo, một ác đạo trong lục đạo, do ác nghiệp tội khiên mà chiêu cảm ra khổ báo ấy. Chim bên Cực Lạc thời khác hẳn, không phải là giống vật do tội báo cảm vởi sanh ra, mà do thần lực của đức A Di Đà biến hóa ra để làm cho pháp âm được lưu truyền khắp trong nước.

11. Đoạn này là đức Phật tự định danh nghĩa của ba đức A Di Đà, vì có hai điều vô lượng: vô lượng quang, vô lượng thọ, nên đức Phật bên nước Cực Lạc hiệu là A Di Đà.

12. A bệ bạt trí (Phạn âm), Hán dịch là bất thối chuyển, vào bậc này thời một mực đi trên đường Thánh thẳng đến thành Phật, không còn bị thối sụt xuống phàm phu hay tiểu thừa nữa. Tất cả mọi người được sanh về cõi Cực Lạc đều là bậc bất thối cả, trong hàng bất thối lại có vô số bậc nhất sanh bổ xứ Bồ Tát (vì Bồ Tát chỉ còn là Bồ Tát trong một đời hiện tại, mãi đời hiện tại thời thành Phật, như hiện nay đức Di Lạc Bồ Tát ở cung trời Đâu Suất nội viện là bậc nhất sanh bổ xứ Bồ Tát vậy.) Các bậc thượng thiện nhân là chỉ các bậc nhất sanh bổ xứ Bồ Tát.

13. Cõi Cực Lạc thù thắng trang nghiêm, phải có nhiều căn lành phước đức mới được sanh về đó. Niệm Phật được nhất tâm bất loạn thời là thành tựu căn lành phước đức rất lớn, đến khi lâm chung đức Phật A Di Đà cùng

Quán Thế Âm Bồ Tát, Đại Thế Chí Bồ Tát, phóng quang đến rước, quyết định đặng sanh cõi Cực Lạc. Niệm Phật không còn móng tưởng gì khác, không có mảy may thỉnh sắc gì khác xen vào, vững vàng không xao động gọi là nhất tâm bất loạn.

14. Người tu Tịnh Độ phải có đủ ba điều: Tin (tin thật), Hạnh (chuyên tâm niệm Phật) và Nguyện (thiết tha muốn được sanh về Cực Lạc). Trong ba điều này, lòng tin đứng trước cả mà cũng là nền tảng của tất cả căn lành vì thế nên chư Phật ở sáu phương đồng khuyến bảo, cho mọi người sanh lòng tin chắc chắn quyết định.

Hằng hà sa số: là số cát sông Hằng. Sông Hằng là con sông lớn bên Thiên Trúc, nguồn từ dãy núi Hi Mã, chảy ngang xứ Thiên Trúc, đổ vào Ấn Độ Dương. Lòng sông và hai bên bãi có cát rất nhiều và rất mịn. Đương thời đức Phật thường nói pháp gần bên sông, nên phàm khi muốn chỉ một số lớn quá nhiều thời mượn số cát trong sông Hằng mà nói.

Tướng lưỡi rộng dài biểu tượng của sự thành thật. Trong kinh nói người nào chót lưỡi liếm đến đầu mũi, thời người ấy trong ba đời đã qua không hề có một lời nói dối. Lưỡi dài liếm đến đầu mũi còn như thế, huống nữa là rộng dài trùm khắp cả thế giới?

Một thái dương hệ là một tiểu thế giới. Một nghìn tiểu kiếp thế giới là một tiểu thiên thế giới. Một nghìn tiểu thiên thế giới là một trung thiên thế giới. Một nghìn trung thiên thế giới là một thế giới trải qua ba lần nhân cho số nghìn, nên gọi là tam thiên đại thiên thế giới (1 tiểu thế giới x 1.000 x 1.000 = đại thiên thế giới).

Đại thiên thế giới của ta ở đây tên là Ta Bà dịch là Kham Khổ ngụ ý rằng trong cõi này có vô lượng sự thống khổ, mà chúng sanh trong đó vẫn kham chịu được.

15. Ngũ trước: kiếp trước: kiếp là chỉ cho thời đại thời gian. Trong thời đại nào mà có các món trước dưới đây thời là thời đại đực nực. Kiến trước: những điều mê chấp, tà kiến, điên đảo... Phiền não trước: các tâm niệm bất thiện như tham, sân, si, mạn bất tin... Chúng sanh trước: năm ấm (sắc, thọ,

v.v..) hiệp hội sanh diệt chẳng dừng. Mạng trước: số thọ rất ngắn, sống nay chết mai, mạng sống trong hơi thở. Bốn món trên đây tánh cách nhiều nã, sai lầm, biến đổi vô thường nên gọi là trước (nhớ đực).

Lời cuối: Cám ơn bạn đã theo dõi hết cuốn truyện.

Nguồn: <http://vnthuquan.net>

Phát hành: **Nguyễn Kim Vy**.

Đánh máy: canary

Nguồn: Canary/ VNthuquan - Thư viện Online

Được bạn: Ct.Ly đưa lên

vào ngày: 16 tháng 8 năm 2009